

Consiliul Superior al Magistraturii
Judecătoria Orhei
sediul Telenești
MD-3500, orașul Telenești,
strada Ștefan cel Mare, 6
email: jtl@justice.md
tel./fax 0258 2 3186

The Supreme Council of Magistrates
Orhei District Court
Telenești Office
MD-3500, Telenești,
6 no Ștefan cel Mare street,
email: jtl@justice.md
tel.number/fax 0258 2 3186

Scrisoare de expediere

nr. 1976 din 21.02.2023

recomandat

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău str. Al. Lăpușeanu, 28

Onorată Curte,

Prin prezenta menționăm faptul că în procedura Judecătoria Orhei sediul Telenești se află cauza penală pentru examinare în fond, în privința inculpatului Corciu Ion Ghenadie învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.150 alin. (2) lit.a) Cod penal,(dosarul nr. 1-103/2022, (nr. electronic /1-22140211-38-1-27092022/).

La data de 30 ianuarie 2023 avocatul Cobîșenco Ion, apărătorul inculpatului Corciu Ion Ghenadie, a înaintat o sesizare privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolului 150 alin. (4) din Codul penal, în partea omisiunii de reducere a maximului pedepsei penale, cerere care a fost admisă prin încheierea Judecătoria Orhei sediul Telenești din 20 februarie 2023.

În contextul acestor circumstanțe, Vă remitem încheierea nr. 1-103/2022 /1-22140211-38-1-27092022/ din 20 februarie 2023 privind realizarea controlului constituționalității art. 150 alin. (4) din Codul penal, în partea omisiunii de reducere a maximului pedepsei penale.

Anexe:

copie a încheirii din 20 februarie 2023;

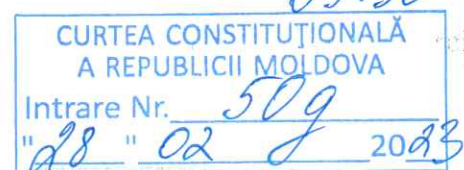
copie cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

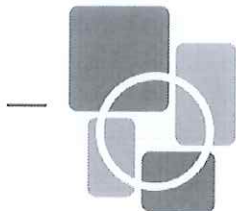
Cu respect,

Judecător al Judecătoria Orhei
(sediul Telenești)

Gheorghe Ciobanu

SESI Z A R E

**privind excepția de neconstituționalitate a articolului 150 alin. (4) Cod penal
în partea omisiunii de reducere a maximului pedepsei**

A) Autorul excepției de neconstituționalitate

Ion COBÎȘENCO, Avocat

În interesele inculpatului Ion CORCIU

B) Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

Potrivit rechizitoriului, s-a reținut că cet. Ion CORCIU, acționând intenționat, urmărind scopul cauzării suferințelor fizice și psihice victimei minore , născută la , cu care timp de doi ani s-a aflat în relații de prietenie, în perioada de timp mai 2021 - 18 iulie 2021, din motiv că ultima a refuzat de a continua relația de prietenie cu el, aflându-se în or. Telenești, a agresat-o fizic de mai multe ori lovind-o cu palma peste față, a numit-o sistematic cu cuvinte ofensatoare și a amenințat-o cu răspândirea unor informații defăimătoare despre ea către prieteni, iar la 18.07.2021, deținând în telefonul personal o înregistrare video și mai multe poze ce țin de viața intimă a victimei, le-a expediat prin intermediul rețelelor de socializare prietenilor comuni. Ca rezultat, minora , în urma stresului suportat în perioada mai 2021 – 18 iulie 2021, în special în ziua de 18.07.2021, nesuportând situația conflictuală permanentă între ea și ultimul, *a încercat să se sinucidă consumând mai multe preparate medicamentoase sub formă de pastile*, în rezultat fiind internată în spital. Astfel, cet. Ion CORCIU a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 150 alin. (2) Cod penal.

La 23 septembrie 2022, Anatolie BUNDUCHI, procuror în cadrul Procuraturii raionului Telenești, a trimis cauza penală nr. 2021350198 în instanța de judecată pentru examinarea în fond.

Prin încheierea nr. 1-103/22 din 28 septembrie 2022, emisă de Judecătoria Orhei (sediul Telenești), s-a primit cauza în procedură și s-a fixat ședința preliminară pentru 04 octombrie 2022.

C) Obiectul sesizării

Prezenta sesizare are ca obiect declararea ca fiind neconstituțională a art. 150 alin. (4) Cod penal în partea omisiunii de reducere a maximumului pedepsei.

D) Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Prevederi relevante din Constituția Republicii Moldova

Articolul 1

Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 20

Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Articolul 72

Categorii de legi

„[...]”

(3) Prin lege organică se reglementează:

(...)

n) infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. [...]”

Prevederi relevante din Codul penal al Republicii Moldova**Articolul 1. Legea penală a Republicii Moldova**

„[...]”

(3) Prezentul cod se aplică în conformitate cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale actelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe cu actele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului, au prioritate și se aplică direct reglementările internaționale. [...]”

Articolul 7. Principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale

„[...] (1) La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. [...]”

Articolul 75. Criteriile generale de individualizare a pedepsei

[...]” (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. [...]”

Articolul 150. Determinarea sau înlesnirea sinuciderii

(1) Determinarea sau înlesnirea intenționată a sinuciderii, inclusiv prin intermediul rețelelor de comunicații electronice, soldată cu sinuciderea se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani.

(2) Acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite:

a) cu bună știință asupra unui minor;

b) asupra unei persoane care se află într-o dependență materială sau altă dependență față de făptuitor;

c) din motive de prejudecată,

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 9 ani.

(3) Acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite asupra:

a) unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani;

b) două sau mai multor persoane,

se pedepsesc cu închisoare de la 9 la 12 ani.

(4) Dacă acțiunile prevăzute la alin. (1) – (3) s-au soldat cu încercarea de sinucidere, **limita minimă a pedepsei se reduce până la jumătate.**

În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că articolul 20 din Constituție devine incident atunci când este **afectat principiul individualizării sancțiunii** (a se vedea HCC nr. 20 din 4 iulie 2018, §§ 77, 80; HCC nr. 18 din 30 iunie 2020, § 40).

Totodată, competența exclusivă a legislatorului de a reglementa care fapte constituie infracțiuni și care pedepse urmează a fi aplicate nu exclude obligativitatea respectării principiului legalității, care derivă din articolul 1 alin. (3) din Constituție.

În acest sens, în Hotărârea nr. 6 din 16 aprilie 2015, Curtea a subliniat cu valoare de principiu că *legiuitorul are dreptul de apreciere a situațiilor ce necesită a fi reglementate prin norme legale. Acest drept semnifică posibilitatea de a decide asupra oportunității la adoptarea actului legislativ în conformitate cu politica penală promovată în interesul general. Totodată, orice reglementare urmează a fi în limitele principiilor statuate în sistemul de drept în vigoare și să se subscrie principiului preeminenței dreptului. Preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept, inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidență.*

În baza articolului 72 alin. (3) lit. n) din Constituție, Parlamentul are competența de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În virtutea acestei prevederi constituționale, legislatorul este liber să aprecieze, pe lângă pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă, **sub rezerva justificării alegerilor sale din punct de vedere constituțional** (a se vedea DCC nr. 49 din 31 mai 2018, § 39).

Curtea a menționat că stabilirea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, o sarcină care îi revine legislatorului. Acesta stabilește pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal prin fixarea unor limite minime și maxime, în conformitate cu importanța abstractă a valorii sociale protejate. Pe de altă parte, stabilirea sancțiunilor de drept penal reprezintă o sarcină pe care judecătorul o realizează în limitele stabilite de lege. Judecătorul are puterea de a stabili pedepsele în cadrul anumitor limite predeterminate, de a le reduce în funcție de anumite criterii și, totodată, poate alege să aplice sau nu o sancțiune concretă, în raport cu particularitățile faptei și cu persoana infractorului (a se vedea DCC nr. 12 din 29 ianuarie 2019, § 17).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că statele se bucură de o marjă de apreciere în ceea ce privește „pedepsele” care sunt aplicate persoanelor. Alegerea unei anumite politici penale, în care se încadrează și sistemul pedepselor stabilite pentru faptele incriminate, nu este supusă controlului pe care Curtea Europeană îl exercită referitor la modul în care statele își îndeplinesc obligațiile asumate prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsura în care o asemenea alegere nu este de natură să contravină prevederilor acesteia (a se vedea, mutatis mutandis, Kafkaris v. Cipru [MC], 12 februarie 2008, § 99).

Așadar, susținem că Curtea Constituțională poate să stabilească dacă anumite pedepse penale sau limitele lor sunt sau nu constituționale prin aplicarea art. 1 alin. (3), art. 20, art. 54 și art. 72 din Constituția Republicii Moldova.

E) Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

În norma supusă controlului de constituționalitate, atestăm o diferență mare între minimul și maximul pedepsei penale cu închisoarea (*pentru art. 150 alin (1) Cod penal de la 1 la 5 ani, pentru art. 150 alin. (2) Cod penal de la 2 ani și 6 luni la 9 ani și la art. 150 alin. (3) de la 4 ani și 6 luni la 12 ani*). Astfel, se creează posibilitatea ca instanța de judecată să aplice discreționar pedeapsa, având la dispoziție o *marjă de decizie* prea mare.

Astfel, statuăm că diferența mare între minimul și maximul pedepsei în sancțiune nu reflectă o diferențiere reușită a răspunderii penale. Limitele largi ale sancțiunilor nu contribuie la unificarea practicii de aplicare a pedepselor și permit stabilirea arbitrară a pedepselor în procesul de individualizare a lor.

Principiul constituțional al legalității impune diferențierea pedepselor stabilite pentru încălcarea legii. În acest sens, individualizarea legislativă nu este suficientă în atingerea scopului legii penale atât timp cât nu este posibilă realizarea individualizării judiciare.

Prin individualizarea legală, legislatorul trebuie să ofere judecătorului competența de stabilire a pedepsei în anumite limite predeterminate - minimul și maximul special al pedepsei, precum și să prevadă, pentru același judecător, instrumentele care să-i permită alegerea și determinarea unei sancțiuni concrete, în raport cu particularitățile faptei și cu persoana care a comis o infracțiune.

Astfel, sancțiunea de drept penal trebuie să fie strict individualizată, adaptată cantitativ și calitativ la gravitatea faptei și persoana făptuitorului.

Principiul constituțional al legalității impune diferențierea sancțiunilor stabilite pentru încălcarea legii, astfel încât să existe un echilibru între scopul legii penale și mijloace, iar mijloacele utilizate să nu restrângă drepturile persoanei mai mult decât este necesar pentru a atinge aceste scopuri.

Urmările prejudiciabile ale infracțiunii prevăzute de art. 150 alin. (1) – (3) Cod penal sunt reprezentate de **sinuciderea persoanei**, iar în cazul art. 150 alin. (4) de **încercarea de sinucidere**, respectiv această infracțiune este una materială.

Atestăm că la stabilirea maximului pedepsei, chiar dacă urmările prejudiciabile sunt diferite, legiuitorul a pus semnul egalității între maximul pedepselor stabilite de art. 150 alin. (1) – (3) Cod penal și maximul pedepsei prevăzute de art. 150 alin. (4) Cod penal. Pe de altă parte, datorită faptului că urmarea prejudiciabilă reprezentată de încercarea de sinucidere este privită ca fiind mai puțin gravă, legiuitorul a stabilit că în cazul acțiunilor prevăzute de alin. (1) – (3) care s-au soldat cu încercarea de sinucidere se reduce doar limita minimă a pedepsei până la jumătate, lăsând nemodificată limita maximă. În acest context, reducerea doar a minimului pedepsei în situația art. 150 alin. (4) Cod penal lasă la latitudinea judecătorilor o marjă prea mare la aplicarea pedepsei penale și încalcă principiul constituțional al legalității pedepsei penale.

În plus, analizând legislația penală a statului, constatăm că, în cazul când se admit reduceri ale limitelor pedepselor, legiuitorul a mizat pe reducerea ambelor limite sau pe reducerea doar a limitei maxime a pedepsei, prevederile art. 150 alin. (4) Cod penal reprezentând doar o caz singular. Cu titlu de exemplu, menționăm următoarele:

- în cazul pregătirii de infracțiune, pedeapsa nu poate depăși jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute de articolul corespunzător din partea specială a Codului penal (art. 81 alin. (2) CP);

- în cazul tentativei de infracțiune, pedeapsa nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute de articolul corespunzător din partea specială a Codului penal (art. 81 alin. (3) CP);

- în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase, pedeapsa nu poate fi mai mică de o treime din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute de articolul corespunzător din partea specială a Codului penal (art. 82 alin. (2) CP);

- în cazul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa pentru infracțiunea imputată se reduce cu o treime din pedeapsa maximă prevăzută pentru această infracțiune (art. 80 CP);

- în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală se reduc cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și și se reduc cu o pătrime limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. (art. 364¹ CPP).

Cu titlu de drept comparat, potrivit art. 191 alin. (4) din Codul penal al României, dacă actele de determinare sau înlesnire prevăzute în alin. (1) - (3) au fost urmate de o încercare de sinucidere, **limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate**. Astfel, spre exemplu, legiuitorul român a consimțit că se vor reduce ambele limite, ci nu doar limita minimă a pedepsei.

F) Declarația și semnătura autorului sesizării

Subsemnatul, Ion COBÎȘENCO, declar pe propria onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice.

Ion COBÎȘENCO,
Avocat

Onorată Curte, primiți distinsele noastre considerații!

Dosarul nr. 1-103/2022
/1-22140211-38-1-27092022/

ÎNCHEIERE

/de ridicare a excepției de neconstituționalitate/

20 februarie 2023

or. Telenești

Judecătoria Orhei (sediul Telenești)

Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul
Grefier

Gheorghe Ciobanu
Rodica Negruță

Cu participarea:

Acuzatorului de stat,
procuror în Procuratura raionului Telenești
Părții vătămate
Apărătorul inculpatului Corciu Ion Ghenadie, avocat
Inculpatului

Anatolie Bunduchi

Ion Cobîșenco
Corciu Ion Ghenadie

examinând în ședința de judecată pe cauza penală de învinuire a lui Corciu Ion Ghenadie, în comiterea infracțiunii prevăzute de 150 alin.(2) lit.a), cererea înaintată la data de 30 ianuarie 2023 de avocatul Ion Cobîșenco, care acționează în apărarea drepturilor și intereselor inculpatului Corciu Ion Ghenadie, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate pentru verificarea constituționalității articolului 150 alin. (4) din Codul penal, în partea omisiunii de reducere a maximului pedepsei penale, -

CONSTATĂ:

La data de 27 septembrie 2022 în procedura Judecătoria Orhei, (sediul Telenești), a parvenit cauza penală în privința lui Corciu Ion Ghenadie, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.150 alin.(2) lit.a) Cod penal, cauză care a fost repartizată aleatoriu pentru examinarea judecătorului Judecătoria Orhei (sediul Telenești), Ciobanu Gheorghe, dosar nr.1-103/2022.

În ședința preliminară din 30 ianuarie 2023 de examinarea a cauzei penale în privința inculpatului Corciu Ion Ghenadie învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.150 alin.(2) lit. a) Cod penal, avocatul Cobîșenco Ion, acționând în interesele inculpatului Corciu Ion Ghenadie, a înaintat o sesizare privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolului 150 alin. (4) din Codul penal, în partea omisiunii de reducere a maximului pedepsei penale.

În acest sens avocatul Cobîșenco Ion susține că norma supusă controlului de constituționalitate, atestă o diferență mare între minimul și maximul pedepsei penale, cu închisoarea (pentru art. 150 alin (1) Cod penal de la 1 la 5 ani, pentru art. 150 alin. (2) Cod penal de la 2 ani și 6 luni la 9 ani și la art. 150 alin. (3) de la 4 ani și 6 luni la 12 ani). Astfel, se creează posibilitatea ca instanța de judecată să aplice discreționar pedeapsa, având la dispoziție o marjă de decizie prea mare.

Avocatul Ion Cobîșenco, acționând în interesele inculpatului Corciu Ion Ghenadie, precum și *inculpatul Corciu Ion Ghenadie*, au susținut cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, pe motivele invocate.

Acuzatorul de stat, Anatolie Bunduchi, procuror în Procuratura raionului Telenești, nu a obiectat asupra posibilității sesizării Curții Constituționale în partea stabilirii constituționalității prevederilor art. 150 alin.(4) din Codul, invocând că este un drept al apărării, dar totodată a invocat că nu vede temei de sesizare a Curții Constituționale, considerând că prevederea art. 150 alin. (4) Cod penal este una clară, lăsând la discreția instanței asupra admiterii sau respingerii cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Partea vătămată, a susținut poziția acuzatorului de stat.

Audiind opinia participanților la proces, studiind sesizarea depusă, materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată apreciază cererea avocatului ca fiind întemeiată și care urmează a fi admisă, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu dispoziția art.7 alin.(3) Cod de procedură penală, În cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.”

Potrivit art. 135 alin.(1) lit. a) din Constituția RM, „Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, și, respectiv, rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție.

Totodată aceleași prevederi se regăsesc și în art.4 alin.(1) lit. a) și g) al Legii cu privire la Curtea Constituțională nr.317 din data de 13.12.1994 și în art. 4 alin.(1) lit. a) și g) din Codul Jurisdicției constituționale.

La fel, instanța de judecată notează că, în temeiul Hotărârii Curții Constituționale din 09.02.2016, s-a statuat că, în sensul articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) coroborat cu articolele 20,115,116 și 134 din Constituție:

în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

Mai mult, prin aceeași hotărâre, Curtea Constituțională, a relevat că, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

După această proiectare a cadrului normativ de referință, în speță, instanța de judecată reține că, sunt întrunite condițiile indicate în Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din data de 09 februarie 2016 și art. 7 alin. (3¹) Cod de procedură penală.

În acest context, notăm că, în speță instanța de judecată consideră oportună de a ridica excepția de neconstituționalitate, pentru verificarea constituționalității prevederilor art. 150 alin. (4) din Codul penal, prin care autorul consideră că în cazul, dacă acțiunile prevăzute la alin.(1)–(3) ale acestui articol s-au soldat cu încercarea de sinucidere, este redusă doar limita minimă a pedepsei până la jumătate, lăsând nemodificată limita maximă a pedepselor”.

Totodată, instanța de judecată la judecarea cauzei va ține cont de prevederile art.7 alin. (3²) Cod de procedură penală că *Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă.*

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată va dispune admiterea cererii înaintată la data de 30 ianuarie 2023 de avocatul Ion Cobîșenco care acționează în apărarea drepturilor și intereselor inculpatului Corciu Ion Ghenadie, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, pentru verificarea constituționalității articolului 150 alin. (4) din Codul penal, în partea omisiunii de reducere a maximumului pedepsei penale, în raport cu prevederile articolelor 1 alin. (3), 20, 54 și 72 din Constituție.

Totodată, instanța de judecată va remite în adresa Curții Constituționale prezenta încheiere, cererea și sesizarea înaintată la data de 30 ianuarie 2023 de avocatul Ion Cobîșenco.

În contextul celor expuse, conducându-se de prevederile art.art.7, 20, 342 Cod de procedură penală, Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, instanța de judecată,

DISPUNE:

Se admite cererea înaintată la data de 30 ianuarie 2023 de avocatul Ion Cobîșenco care acționează în apărarea drepturilor și intereselor inculpatului Corciu Ion Ghenadie, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, pentru verificarea constituționalității articolului 150 alin. (4) din Codul penal, în partea omisiunii de reducere a maximumului pedepsei penale.

Se sesizează Curtea Constituțională în vederea realizării controlului constituționalității articolului 150 alin. (4) din Codul penal, în partea omisiunii de reducere a maximumului pedepsei penale în raport cu prevederile articolelor 1 alin. (3), 20, 54 și 72 din Constituție.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, cererea și sesizarea înaintată la data de 30 ianuarie 2023 de avocatul Ion Cobîșenco.

Încheierea nu este susceptibilă căilor de atac.

Președintele ședinței, judecător

Gheorghe Ciobanu